

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Brevis Institvtio De Salvtari Poenitentia Peccatoris

Viexmont, Claude de

Coloniae Agr., 1725

VD18 1361598X

Caput I. Quòd instabilis est hominis vita, ideóque differri non debet
pœnitentia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50113](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50113)

INSTITVTIONIS PARAENETICAE

AD

POENITENTIAM

PRIMA PARS,

DE

POENITENTIA CITO AGENDA.

QVOD INSTABILIS EST HOMINIS
VITA, IDEOQVE DIFFERRI NON DE-
BET POENITENTIA.

CAPVT PRIMVM.

Rimo dicis, frater charissime, Quid pec-
cator obii-
cere solet.
te iam expertis voluptatibus
adhuc carere non posse: &

quod forsitan in senectute tua
voluptatum tentationibus am-
plius non consentiens, pœni-

rentiam ages. Mortis ne-
cessitas.
Hebr. 9.
R. Quis est homo, frater cha-
rissime, qui viuet, nec videbit mortem? sta-
tutum est omnibus semel mori: à qua ge-
nerali sententia nemo excipitur, vt in super-
biam nemo extollatur. Debemur
morti nos
nostraque.
Quod si ita est, ex
te sciscitari velim, quanto tempore tibi per-
manere posse putas transeuntis huius vitæ
deli-

A

deli-

delicias? Ut ego quidem reor, ne quinquaginta quidem anni tibi superesse possunt usque ad extremam, quamvis longissimam, senectutem: sed & in hoc tempore, vide quanta tibi possunt imminere. Imprimis nemo est, quantumlibet iuuenis, qui se vsque ad vesperam victurum certò sibi ausit polliceri: mors etenim senibus est in valuis, iuuenibus verò in insidiis: illis à fronte, his à tergo, morte nihil tibi est certius: hora autem mortis, loco, & modo, nihil incertius. Nec mirum, si vitæ tuæ nescis terminum, qui nec ipsius comprehendere potes initium: qui ignoras, quo initio in mundum veneris, nescis etiam quo fine inde subtraheris. Temerariè igitur tibi senectutis tempora promittis, qui nullum vitæ tuæ diem in potestate tua habere possis: quid cogitas te diu victurum, cum nullum diem habeas securum? tu tamen ita cupidè ac malè vivis, ac si esses immortalis.

Quotidiana mors multorum. A Domino vocantur boni simul ac mali. Tertia pars hominum ante quinquagesimum annum mori-
ur. Iob. 21.

Quotidie multos vides prosperrimæ valetudinis, subitanea & improuisa morte etiam in mediis opprimi deliciis: idque adeò, vt de iis qui quotidie nascuntur, tertia ferè pars ante quinquagesimum annum moriatur. Vocantur à domino boni, ne diutius, vexentur à noxiis: mali vero & impii tolluntur, ne diutius bonos persequantur. Dic mihi, ubi sunt huius sæculi amatores, qui tecum erant ante paucos dies? in bonis dies suos duxerunt, & in puncto ad inferna descenderunt: hic ex eis nihil remansit, nisi cinis & vermis, & fætor intolerabilis. O quanta & qualia de præsentis

tis

tis vitæ prouisione cogitabant? quàm longa vitæ tempora sibi promittebant? sed ex improviso interueniente mortis articulo, repente in iis quæ præuidere nolebant inuenti sunt: qui mortem ipsam cum venit vicissent, si priusquam venisset eam semper timuissent. Nonne sicut & illos subitanea febricula, vel casu subito mors superueniens, te opprimere potest improvisum, sic tibi periret dilatio & te sequeretur æterna damnatio.

Vbi sunt
jam delicias
quondam
dedisti te-
cum?

Auicula sedens in arbore, quocunque libet se credit posse euolare: tamen priusquam inde euolauerit, eam plarunque sagittæ ictus prosternit. Sic & tu longa vitæ tempora tibi promittis, & mirabilia facere disponis: & tamen nescis, an viues toto hoc die, an subitanea mors præueniet te, si hodie qualis es nescis, cras qualis futurus es nescis, cras est dies incertus, & qui scis an crastinum habebis? si hodie, non es paratus, quomodo cras eris? qui non est hodie, cras minus aptus erit. Forsitan diem hodiernum, Deus vitæ tuæ constituit terminum: qui certè præteriri non potest, quod si ita est, quo modo securus es? quo modo non disponis domui tuæ, quia morieris tu, & non viues? Nonne vides vitæ tuæ præteritæ inutilitatem, bonorum omnium vacuitatem, temporum amissorum preciositatem, operum commissorum prauitatem, denique totam ferè præteritam ætatem tuam: annorum, dierum, & singulorum pœnè momentorum tibi oppositam, & in omne peccatum impensam? Si in horam ad Deum conuerti distuleris, forsan æ-

De Auicula
in arbore
comparatio.

Crastinus
dies incertus.

4. Reg. 10.

Amisio
temporis.

Iudicium
Dei particu-
lare.

terna damnatione mulctaberis, comparendum enim tibi est ante tribunal Dei, ante conspectum iudicis districtissimi: quem toties offendisti, & cum impiis Iudæis sæpius crucifixisti: dum peccata, quæ eum ad crucem adegerunt, sæpius iterasti, subterfugere non potes, ad terribile Dei iudicium te sistes, idque forsan hoc ipso die: vbi de omnibus hic per te operatis rationem reddes. Quid dices, aut quid facies, dum nil boni perferes ante tantum iudicem? O quàm metuendus tibi est iudex iste: cuius præsentia est impræuisibilis, potentia infallibilis, iustitia inflexibilis, & iracundia implacabilis?

Iudex me-
tuendus.

Iudicium
humanum.
Similitudo.

Cogita, quo modo timeres, si pro certo aliquis tibi annunciaret, quòd magnus quispiam iudex te viuum exurere vellet? his auditis si tibi liberum esset unius diei spatium, nihil relinqueres intentatum: omnes iudicis amicos ambires, quorum intercessione euadere sperares: omnem denique moueres lapidem, vt districtam illam euaderes sententiam: tantum tibi sufficeret viuere, tametsi pro salute tua omnia deberes expendere. Tecum etiam sollicita mente volutares, quid tibi posset obiici, & quid obiectionibus illis responderes, ne forte iudici quoquo modo noxius appareres. Sed quare hæc faceres? quia certe ibi non dubitares, hic autem dubitas? ô miser & præposteræ fidei homuncio, homini plus credis quàm Deo, qui creator est hominis? pœnam perpetuam minatur Deus, & negligis: pœnam temporalem minatur iudex terrenus,

Iudicii di-
uini & hu-
mani timor
præposterus.

&

& contremiscis? sed quis, aut quid ipse est? nimirum mox futurus post hominem vermis, post vermem fœtor & horror. Nunc autem dum non coram homine, sed coram tuo comparandum est creatore: & de animæ tuæ æterna damnatione sententiam es auditurus, quo modo esse potes securus? quo modo adhuc voluptatibus tuis indulges, nec immutabilem districti iudicis sententiam times? Si confunderis & erubescis ad iudicium hominis & pulveris, quid facturus es ad iudicium Conditoris? Humani iudicii sententia reuocari potest, hæc verò irreuocabilis est, districto illi iudici recogitabis omnes annos tuos in amaritudine animæ tuæ: ob plurima eaque grauissima tua in eum peccata, dæmonibus tradet te rapiendum ad inferni supplicia. Quis postea te iis auferet? quis te liberabit à descendantibus in lacum? certè in inferno nulla est redemptio.

Irreuocabilis sententia Dei.
Esa. 38.

At dixeris, Benignus est & misericors Dominus: qui per prophetam suum promisit dicens, Quacunque hora ingemuerit peccator, omnium iniquitatum eius non recordabor. R. Verum quidem hoc esse fateor, frater charissime, quòd etiam benignior & misericordior est Dominus Deus quàm creditur: & quòd unicuique parcit ad se in tempore opportuno redeanti: sed qui pœnitenti tantam veniam sponndit, peccanti crastinum non promisit. Nonne ergate satis benignus & misericors fuit, qui tantas iniurias, tanto tempore, tam patienter abs te tolerauit, & solita sua clementia pœnitendi tibi spatium indulsit? Magna omni-

Ezech. 33.
Misericordia Dei quanta.
Misericordia Dei erga peccatorem.
Augustinus lib. 2. de symbolo.
Iudex ille nec gratia, præuenitur, nec pœcunia flectitur, nec pe-

cunia cor-
rumperur,
nec satisfac-
tione, vel
pecunia mi-
tigabitur.
Tardat Deus
ferire.
Esa. 14.

Deus gra-
uiter punit
non reuer-
tentem.

Notandum.
In toleran-
dis malis
hominibus
summa Dei
prædicatur
patientia,
quod tardus
procedit ad
supplicium.
Rom. 2.
Animam
exponere
periculo.
Qui tibi ad
se conuerso
promittit
regnum,
idem tibi
obstinato
minatur
pœnam.

no erga te est Dei misericordia, ad pœnitentiam expectatio, nam peccantem angelum omnino non expectauit: sed in momento, in nictu oculi è cælo præcipitauit. Adam quoque peccantem non distulit, sed protinus è paradiso voluptatis expulit. Te verò multos annos expectauit, dissimulauit, sustinuit, tradauit ferire, paratus ignoscere, sed hoc noueris, quòd sicut benignus est in tolerando, ita iustus est in puniendo: & quem ut conuertatur expectat, non conuersum duriùs damnat. Diuina seueritas eò acriùs punit, quò diutius peccantem pertulit, tantò sequitur districtior sententia, quanto peccanti maior est prorogata patientia: & plarumque iusto Dei iudicio moriens obliuiscitur sui, qui dum uiueret oblitus fuerat Dei, qualis autem ad conspectum districti iudicis peruenit, cui non vacat deslere quod fecit?

Itaque frater charissime periculosum tibi est pro agenda pœnitentia, mortis expectare tempora: & te posse quidem mori in peccato existimare, tamen à peccato non cessare: & in eo statu esse, in quo si te, vt sæpe accidit, subitanea mors opprimeret, anima tua in æternum periret: & pro tantillo tempore, quod ad uiuendum tibi datum est, vnicam animam tuam, quæ charior tibi esse debet toto mundo, æternæ damnationis frustra exponere periculo.

QVAM